

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125202346
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4125202346.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mareka Janigloša a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Dariny Vargovej, v právnej veci žalobcu: A. A., nar. XX. XX. XXXX, B. XXX/XXX, C. D., právne zastúpeného: JUDr. Namir Alyasry, PhD., advokát, Štúrova 43, Nitra, IČO: 42 180 520, proti žalovanej: E. A., nar. XX. XX. XXXX, B. XXX/XXX, C. D., právne zastúpenej: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., Hlavná 11, Trnava, IČO: 47 254 581, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 14C/36/2025-27 zo dňa 11. marca 2025, takto

rozhodol:

- Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením č. k. 14C/36/2025-27 zo dňa 11. 03. 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) nariadil neodkladné opatrenie v nasledovnom znení:

I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým ukladá žalovanej povinnosť vydať žalobcovi 1 kus kľúča od uzamykateľných vstupných dverí stavby rodinného domu, súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovanej na LV č. XXXX.

II. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým ukladá žalovanej povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by bránila žalobcovi v užívaní stavby rodinného domu, súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovanej na LV č. XXXX.

III. Súd poučuje žalovanú ako stranu sporu, ktorej týmto neodkladným opatrením ukladá určité povinnosti, že môže podať žalobu vo veci samej proti žalobcovi, t. j. žalobu o vylúčenie alebo obmedzenie A. A., nar. XX. XX. XXXX, z užívania stavby domu súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovanej na LV č. XXXX, a to na Okresný súd Nitra. Následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia.

IV. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením.

2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 334, § 337 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 123 a § 144 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca mu prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil dňa 10. 03. 2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým

žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi 1 kus kľúča od uzamykateľných vstupných dverí stavby rodinného domu, súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovanej na LV č. XXXX. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by bránila žalobcovi v užívaní tejto stavby rodinného domu. Žalobca zároveň žiadal, aby súd poučil žalovanú ako stranu sporu, ktorej týmto neodkladným opatrením ukladá určité povinnosti, že môže podať žalobu vo veci samej proti žalobcovi, t. j. žalobu o vylúčenie alebo obmedzenie žalobcu z užívania vyššie uvedenej stavby rodinného domu, a to na Okresný súd Nitra, pričom následkom úspešnej žaloby je zrušenie neodkladného opatrenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že so žalovanou sú manželmi od 03. 05. 2003 (manželstvo je toho času rozvrátené). Za trvania manželstva nadobudli (okrem iného) do bezpodielového spoluvlastníctva manželov stavbu – dom, súpisné číslo XXXX, postavenú na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovanú na LV XXXX. Rodinný dom tvorí žalobcovu domácnosť, ktorú až do neoprávneného zásahu žalovanej používal a v ktorom má uschované svoje osobné hnuiteľné veci, šatstvo, ako aj dôležité osobné, či pracovné doklady. V súčasnosti na tamjšom súde prebieha z dôvodu podaného návrhu žalobcu konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu (pod sp. zn. 55P/134/2023). Žalobca v rodinnom dome z dôvodu rozvodového konania a zhoršených vzájomných vzťahov nebýva nepretržite, stále však ide o jeho spoluvlastníctvo a priestor, ktorý tvorí jeho domácnosť, v ktorom do rozvratu vzťahov býval so žalovanou aj ich spoločným synom A.. Žalobca je toho názoru, že ho žalovaná faktickými úkonmi vylúčila z užívania rodinného domu tvoriaceho bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Strany sporu majú okrem uvedenej nehnuteľnosti aj ďalší dom v spoločnom podielovom spoluvlastníctve súpisné číslo XXX, z užívania ktorej bol žalobca zo strany žalovanej taktiež protiprávne vylúčený, čo vyústilo až do nariadenia neodkladného opatrenia na návrh žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra (uznesením č. k. 36C/122/2024-20 zo dňa 14. 01. 2025). Obidve stavby tesne susedia, majú spoločný plot a tvoria faktickú domácnosť a priestor domova žalobcu, z ktorého bol konaním žalovanej vylúčený. Zo strany žalovanej však k žiadnej korekcii konania nedošlo, dobrovoľne nespĺnila ani povinnosť uloženú vyššie uvedeným vykonateľným neodkladným opatrením, a preto bol žalobca nútený na jej vymoženie iniciovať exekúciu, ktorá je t. č. vedená na exekučnom súde pod sp. zn. 67Ek/128/2025. Žalovaná tvrdí, že tým, že žalobca v rámci vzájomných rozporov, ktoré viedli k návrhu na rozvod manželstva, chodí do rodinného domu menej často, najmä z dôvodu kontaktu s maloletým synom pochádzajúcim zo spoločného manželstva, mal sa fakticky z nehnuteľnosti odsťahovať a mal stratiť akékoľvek užívacie právo, čo však nie je podľa žalobcu vecne správny názor. Dňa 07. 03. 2025 pri pokuse vstúpiť do svojej nehnuteľnosti a odomknúť dvere svojho rodinného domu žalobca zistil, že žalovaná vymenila vložku na vchodových bezpečnostných plastových dverách vedúcich do rodinného domu, čím ho vylúčila z užívania nehnuteľnosti. Následkom uvedeného sa žalobca správou zo dňa 07. 03. 2025 obrátil na žalovanú, v ktorej žiadal o odovzdanie kľúča od vchodových dverí k rodinnému domu, na čo žalovaná reagovala písomnou správou, v ktorej žalobcovi uviedla „je to na súde a že žalobca vstup nemá povolený“. Žalovaná teda odmieta sprístupniť žalobcovi spoločnú nehnuteľnosť, pričom sa vo svojom vyjadrení mylí, nakoľko pomery medzi stranami sú neodkladným opatrením upravené výlučne k stavbe domu súpisné číslo XXX, avšak nie vo vzťahu k domu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Žalobca má za to, že k jeho vylúčeniu z užívania zo strany žalovanej došlo bez legitímneho právneho dôvodu. Len to, že žalobca z dôvodu napätia medzi stranami počas rozvodového konania a v záujme predchádzania konfliktom pred očami spoločného dieťaťa prespáva aj na inom mieste, nemôže predstavovať zákonom aprobovaný dôvod na jeho vylúčenie z užívania spoločnej nehnuteľnosti. Konaním žalovanej sa z pohľadu jeho domácnosti stal žalobca bezdomovcom, bez práva užívať svoje vlastníctvo, bez prístupu k jeho hnuiteľným veciam, ktoré sa nachádzajú v rodinnom dome.

5. Súd prvej inštancie po oboznámení sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi (popísanými v bodoch 18 až 23 napadnutého uznesenia), dospel k záveru, že v danom prípade sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu a mal za to, že žalobca dostatočne preukázal potrebu a naliehavosť dočasnej úpravy pomerov strán sporu, kedy rodinný dom súpisné číslo XXXX, postavený na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovaný na LV č. XXXX, vo vzťahu ku ktorému sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, pričom na Okresnom súde Nitra prebieha konanie pod sp. zn. 55P/134/2023 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k

maloletému dieťaťu, ktoré nebolo ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie právoplatne skončené. Z predloženej Whatsapp komunikácie súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalovaná bráni žalobcovi v užívaní vyššie uvedenej nehnuteľnosti, čo možno vyvodíť z vyjadrenia žalovanej, že „žalobca vstup nemá povolený“ po tom, čo ju žalobca vyzval, aby mu vydala kľúče od vchodových dverí. Z vyjadrení svedkov zo dňa 07. 03. 2025 mal súd prvej inštancie za osvedčené, že na vstupných dverách bol vymenený zámok a žalobca nemal možnosť otvoriť dvere kľúčom, ktorý do toho času používal, čím bol žalobca fakticky vylúčený zo svojho práva užívať spoločnú nehnuteľnosť a rovnako tak aj hnutelné a osobné veci nachádzajúce sa v nehnuteľnosti. Vzhľadom k tomu, že rodinný dom súpisné číslo XXXX je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, obaja manželia sú úplnými vlastníkami nehnuteľnosti a majú rovnaké postavenie k veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva, pričom spoločné právo nehnuteľnosť užívať trvá aj v prípade, keď manželia zrušili spoločnú domácnosť. Zrušenie spoločnej domácnosti totiž samo osebe nemá za následok zánik tohto majetkového spoločenstva. Súd prvej inštancie zobral do úvahy aj skutočnosť, že žalovaná pokračuje vo svojom konaní spočívajúcom vo vylúčení žalobcu z užívania dotknutej nehnuteľnosti aj po tom, čo bolo uznesením Okresného súdu Nitra (sp. zn. 36C/122/2024-20 zo dňa 14. 01. 2025) nariadené obdobné neodkladné opatrenie, avšak týkajúce sa nehnuteľnosti - rodinného domu súpisné číslo XXX, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu a bezprostredne susedí s rodinným domom súpisné číslo XXXX. Nakoľko však žalovaná nespĺnila povinnosť uloženú jej predmetným rozhodnutím (vykonateľným dňa 17. 01. 2025), žalobca bol nútený iniciovať na exekučnom súde exekúciu vedenú pod sp. zn. 67Ek/128/2025. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že samotná skutočnosť, že žalobca sa nezdržiava často v rodinnom dome a prespáva aj na inom mieste, nemá za následok stratu jeho práva spoločnú nehnuteľnosť užívať a to dokonca ani zrušenie spoločnej domácnosti, resp. vylúčenie žalobcu z užívania spoločnej nehnuteľnosti.

6. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti mal súd prvej inštancie za to, že žalobca osvedčil existenciu ohrozenia jeho vlastníckeho práva, spočívajúcu vo vylúčení z užívania nehnuteľnosti a tým i hnutelných vecí, ktoré sa nachádzajú v nehnuteľnosti, bez právneho dôvodu. Zároveň bol toho názoru, že by rozhodnutie malo zabrániť situáciám, kedy by mohlo dochádzať k ďalším výmenám zámku na vchodových dverách stranami sporu, nakoľko sa jedná o nehnuteľnosť, ktorá je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve.

7. Záverom súd prvej inštancie poučil žalovanú o možnosti podať na Okresný súd Nitra žalobu vo veci samej, a to žalobu o vylúčenie alebo obmedzenie žalobcu z užívania stavby domu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, pričom lehotu na podanie takejto žaloby súd neurčuje. Následkom úspešnej žaloby by potom bolo zrušenie neodkladného opatrenia. Odkázal na postup podľa § 337 CSP, v zmysle ktorého je na súde, aby poučil žalovanú o možnosti podania žaloby, ktorej predmet určí priamo súd. Vzhľadom k tomu, že samotný žalobca navrhol takéto poučenie žalovanej, súd prvej inštancie nerozhodoval o zamietnutí návrhu žalobcu v časti poučenia. Žalovaná je oprávnená podať voči žalobcovi aj inú žalobu týkajúcu sa predmetnej nehnuteľnosti.

8. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej nárok v rozsahu 100 %, pretože bol v konaní plne úspešný.

9. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla v celom rozsahu žalovaná odvolaním zo dňa 24. 03. 2025, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ Civilného sporového poriadku.

10. V prvom rade žalovaná upriamila pozornosť na to, že ako vyplýva z doručeného napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (ďalej aj „Uznesenia č. 2“) a jemu predchádzajúceho uznesenia OS NR pod sp. zn. 36C/122/2024 zo dňa 14. 01. 2025 (ďalej aj ako „Uznesenie č. 1“) (doručené súdu ako príloha návrhu zo strany žalobcu), tak sporové strany sú spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností, a to napr.:

1. rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele reg. „C“ č. XXX/X, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovaný na LV č. XXXX (ďalej aj ako „RD - svokry“) v ktorom býva a má vecné bremeno doživotného bývania matka žalovanej a svokra žalobcu. K RD - svokry bolo vydané neodkladné opatrenie Uznesením č. 1, ktoré bolo žalovanou včas napadnuté odvolaním.

2. rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovaný na LV č. XXXX (ďalej aj ako „RD - žalovanej“). K RD – žalovanej bolo vydané neodkladné opatrenie Uznesením č. 2, ktorého odvolanie je predmetom tohto konania.

11. Na Okresnom súde Nitra sú tak ku dňu tohto podania vedené dve samostatné súdne konania o nariadení neodkladných opatrení k dvom samostatným nehnuteľnostiam, a to konanie pod sp. zn. 36C/122/2024 k RD - svokry a konanie pod sp. zn. 14C/36/2025 k RD - žalovanej, pričom v oboch konaniach sa žalobca domáha rovnakého plnenia, a to vydania 1 kusu kľúča od dverí toho ktorého rodinného domu a zdržania sa akéhokoľvek konania, ktorým by žalovaná bránila žalobcovi v užívaní toho ktorého rodinného domu.

12. Žalovaná ďalej upriamila pozornosť na chronológiu vzájomných nezhôd, z čoho je vidieť, že žalobca sa dobrovoľne odsťahoval zo spoločnej domácnosti (rodinného domu žalovanej) v novembri 2023 do bytu svojej sestry, kde si dal zapísať aj svoj prechodný pobyt v decembri 2024. Od novembra 2023, vždy keď prišiel žalobca k rodinnému domu, tak len napísal alebo zavolať maloletému synovi a následne na neho čakal buď v aute, alebo vonku na ulici pred bránou, len občas prišiel k vchodovým dverám, aby pomohol maloletému synovi s počítačom, ktorý si nosieva so sebou, keď ide k žalobcovi a nejde do školy. Zároveň si žalobca pri svojom odsťahovaní zobral všetky svoje hnutelné veci, čo vyplýva aj z toho, že tieto mu viac ako rok nechýbali a nežiadal ich vydanie od žalovanej. Až následne v decembri 2024 sa začal žalobca domáhať vstupu do rodinného domu svokry a v marci 2025 do rodinného domu žalovanej tvrdiac obom to isté, že oba rodinné domy tvoria jeho domácnosť, ktoré využíval na bývanie a že v oboch má svoje osobné a pracovné veci bez bližšej špecifikácie. Žalobca v komunikácii so žalovanou dňa 15. 11. 2024 (o tom, že predmetný rodinný dom žalovanej predstavuje jej obydlie a že ak chce doň žalobca vstúpiť, tak v čase, kedy je žalovaná doma) reagoval správou, že „nikto ti nebráni aby si si svoje obydlie preniesla k svojej sestre tak ako som musel aj ja.“ Žalovaná ďalej poukázala na vyjadrenia žalobcu obsiahnuté v jeho návrhoch, že rodinný dom tvorí jeho domácnosť, kde má uschované svoje hnutelné, osobné a pracovné veci, k čomu dodala, že žalobca si svoje tvrdenia upravuje tak, ako mu to vyhovuje, pričom dňa 15. 11. 2024 „mal“ obydlie u svojej sestry, v decembri 2024 už v rodinnom dome svokry a v marci 2025 v rodinnom dome žalovanej, pričom žalobca neuviedol, akým spôsobom podľa jeho názoru bolo jeho obydlie presúvané medzi troma rôznymi nehnuteľnosťami v rozmedzí 4 mesiacov. Obydlie a domácnosť pritom nie je skutočnosť, ktorú si môže žalobca meniť len svojimi vyjadreniami, ako mu to práve vyhovuje, ale ich vznik a trvanie si vyžaduje splnenie kvalifikačných predpokladov ako spolužitie osôb, trvalosť spolužitia, dve alebo viacero fyzických osôb, spoločná úhrada nákladov potrieb týchto fyzických osôb. V tomto smere poukázala žalovaná na ust. § 115 Občianskeho zákonníka a pojmové znaky domácnosti, ktorými sú spolužitie osôb (strany spolu nežijú v spoločnej domácnosti a žalobca dal sebe a spoločnému synovi zapísať prechodný pobyt na adresu jeho sestry), trvalosť spolužitia (strany sporu spolu nežijú od novembra 2023 a svojim odsťahovaním sa žalobca prejavil vôľu ukončiť spolužitie a domácnosť so žalovanou v jej rodinnom dome), dve alebo viacero fyzických osôb (v rodinnom dome žalovanej žije len ona a spoločný maloletý syn, teda nie žalobca) a spoločná úhrada nákladov a potrieb týchto fyzických osôb (od novembra 2023 sa žalobca nepodieľa na žiadnych úhradách súvisiacich s užívaním rodinného domu, ktoré hradí výlučne ona). Zároveň žalobca na základe Uznesenia č. 1 a návrhu č. 1 inicioval exekučné konanie, čo potvrdil vo svojom druhom návrhu, a teda zotrval na tom, že má svoju domácnosť v rodinnom dome svokry, z čoho vyplýva, že jeho obydlie a domácnosť netvorí rodinný dom žalovanej. S poukazom na uvedené žalovaná považuje tvrdenia žalobcu za účelové v snahe vynútiť si vstup do rodinného domu žalovanej nie na základe vzájomnej dohody, ako to fungovalo od novembra 2023, ale na základe svojvoľe a súdneho rozhodnutia.

13. Žalovaná ďalej vo svojom odvolaní poukázala na vyjadrenia žalobcu, ktorý si mal svoje osobné, hnutelné a pracovné veci zanechať v rodinnom dome žalovanej ako aj v rodinnom dome svokry, kde si teda žalobca upravuje svoje tvrdenia o umiestnení hnutelných vecí, ako mu to vyhovuje, pričom tieto ani bližšie nešpecifikoval. Žalobca inicioval exekučné konanie a zotrval na tom, že svoje hnutelné veci, šatstvo, dôležité osobné či pracovné doklady má v RD - svokry. Na základe uvedeného je preukázané, že žalobca nemá v RD - žalovanej žiadne hnutelné veci, šatstvo, dôležité osobné či pracovné doklady, ktorým by mohol odôvodňovať potrebu vstúpiť do jej rodinného domu. Žalovaná považuje tvrdenia žalobcu o tom, že dňa 07. 03. 2025 pri pokuse vstúpiť do nehnuteľnosti zistil, že vymenila na vchodových bezpečnostných plastových dverách vložku, čím ho vylúčila z užívania nehnuteľnosti, za vedome nepravdivé. Žalovaná vymenila vložku v zámku dverí na rodinnom dome už v júli 2024 z dôvodu, že táto sa pokazila, čo by žalobca nepochybne zistil, ak by do jej rodinného domu chodieval a tento údajne občasne užíval a chodil doň tak, ako to tvrdí. Z toho, že výmenu vložky v zámku rodinného domu žalobca nezistil od júla 2024 vyplýva, že jeho predchádzajúce tvrdenia sú nepravdivé. Zároveň žalovaná už v odvolaní proti Uzneseniu č. 1 upozornila žalobcu, že neodkladné opatrenie žiada vydať na RD - svokry (evidovaný na inom LV a postavenom na inom pozemku), teda na úplne inú nehnuteľnosť. Predmetná

vložka zámku bola pritom menená na vstupných dverách do RD – žalovanej. Predmetné odvolanie pritom podľa doručky zo súdneho spisu bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 12. 02. 2025 a na toto následne žalobca reagoval v podobe vyjadrenia zo dňa 19. 02. 2025, v ktorom uviedol, že ani nie je podstatné kedy presne vložku žalovaná vymenila, nakoľko žalobca dovedy zjavne nemusel pri vstupe použiť vlastný kľúč. Žalobca bol teda najneskôr dňa 12. 02. 2025 informovaný o tom, že na RD – žalovanej bola vymenená vložka v zámku vstupných dverí, napriek tomu ale vo svojom návrhu č. 2 uviedol, že sa o jej výmene dozvedel až dňa 07. 03. 2025, čo je vedome nepravdivé tvrdenie. Zároveň žalovaná zdôraznila, že v období od 12. 02. 2025 do 07. 03. 2025 jej žalobca nezaslal ani jednu správu, v ktorej by od nej žiadal vydanie nového kľúča od RD - žalovanej, umožnenie vstupu alebo vydanie akýchkoľvek jeho vecí. Namiesto toho sa len žalobca dostavil ráno ku vchodovým dverám rodinného domu hneď aj s dvoma svedkami a pokúsil sa otvoriť vchodové dvere, o ktorých preukázateľne musel vedieť, že na nich bola menená vložka zámku a že aj keby použil pravý kľúč, tak mu tento nebude pasovať do zámku.

14. Žalovaná ďalej poukázala na to, že v tomto konaní absentuje aj základná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, a to existencia bezodkladnej potreby úpravy pomerov medzi sporovými stranami, ktorá nebola preukázaná. V tejto súvislosti opätovne poukázala na chronológiu vzťahov žalobcu a žalovanej. Nepoprela, že by žalobca RD – žalovanej od novembra 2023 príležitostne nenavštevoval, vždy to bolo ale len z dôvodu, aby si prevzal/odovzdal spoločného syna a vždy keď prišiel žalobca k RD – žalovanej, tak len napísal alebo zavolať ich maloletému synovi a následne na neho čakal buď v aute, alebo vonku na ulici pred bránou, len občas prišiel pri vchodové dvere, aby pomohol maloletému synovi s počítačom, ktorý si nosieva so sebou, keď ide k žalobcovi a nejde do školy. V rozpore s uvedeným postupom sa ale dostavil dňa 07. 03. 2025 pred RD - žalovanej aj s dvoma svedkami a pokúšal sa doň dostať akýmsi kľúčom, navyše v čase pred 08:00 hod., kedy vedel, že žalovaná nebude doma, pretože viezla ich spoločného syna do školy. Žalobca teda celý pokus o odomknutie si vstupných dverí zjavne zinscenoval. Ak by totiž žalobca nevedel o vymenenej vložke v zámku, tak nemal dôvod pokúšať sa vojsť do RD – žalovanej v čase, keď nebola doma a vopred si na uvedené zobrať aj dvoch svedkov. Zároveň žalobca a ani svedkovia neuviedli, že by sa žalobca po tom, ako mu údajne nepasoval kľúč do zámku, pokúsil zazvoniť a napr. požiadať o vydanie akýchkoľvek svojich vecí. Uvedené tak vyvracia existenciu pomerov, ktorým by sa podľa žalobcu a súdu prvej inštancie mala neodkladným opatrením poskytnúť neodkladná súdna ochrana. Žalovaná žalobcovi nebránila vo vstupe do spoločného rodinného domu, ale vzhľadom na to, že sa tento z neho odsťahoval ešte v novembri 2023, tak ho žiadala, aby doň nechodil vtedy, keď tam ona nie je, ale len vtedy, keď bude doma. Uvedené je pochopiteľné a nikomu by sa nepáčilo, ak by iná osoba chodila (hoci aj spoluvlastník) do jeho obydľia (ktoré síce v minulosti užívali spolu ale následne sa táto druhá osoba odsťahovala) bez jeho súhlasu a v jeho neprítomnosti. Ani vlastník/spoluvlastník nehnuteľnosti nie je oprávneným vstupovať do obydľia užívateľa danej nehnuteľnosti bez jeho súhlasu. Podľa čl. 21 Ústavy SR je obydlie nedotknuteľné, nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Obydlie je charakterizované ako miesto, kde osoba býva alebo vykonáva svoju obvyklú činnosť (toto miesto si žalobca preniesol mimo RD – žalovanej do bytu sestry žalobcu, kde si dal zapísať aj svoj prechodný pobyt a uvedený stav trvá od novembra 2023), je nedotknuteľné, nemusí byť totožné s miestom trvalého pobytu osoby. Je preto bez významu, či žalobca má alebo nemá v RD - žalovanej evidovaný trvalý pobyt alebo nie. Poukázala na komunikáciu so žalobcom, v ktorej žalobca potvrdil, že sa odsťahoval z predmetného rodinného domu, býva v inej nehnuteľnosti, v ktorej mu je dobre a že si do tejto inej nehnuteľnosti preniesol aj obydlie. V čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia RD – žalovanej neslúžil ako obydlie žalobcovi a tento v ňom nemal ani svoju domácnosť.

15. Ďalej poukázala na ust. § 194 ods. 1 TZ, ktorým je chránený akýkoľvek oprávnený užívateľ domu alebo bytu, a to aj proti vlastníkovi, a to aj vtedy, ak ma vlastník vykonateľné rozhodnutie na vypratanie užívateľovho bytu.

16. Záverom žalovaná opätovne zdôraznila, že sa žalobca sám a dobrovoľne vylúčil z užívania dotknutej nehnuteľnosti, čím jej nehnuteľnosť fakticky celú zanechal. V tomto smere žalovaná poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/55/2021 zo dňa 01. 06. 2021, ktorý rovnako posudzoval otázku potreby neodkladnosti nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu a užívaní ku vstupu manžela do spoločnej nehnuteľnosti, z ktorej predtým odišiel. Navrhla pripojenie spisu OS Nitra pod sp. zn. 36C/122/2024 a aby sa s ním odvolací súd pred rozhodnutím oboznámil. Zároveň z dôvodu, že nedisponuje písomným potvrdením o prechodnom pobyte žalobcu, žalovaná navrhla, aby si odvolací

súd pred rozhodnutím vo veci samej vyžiadal z Registra obyvateľov SR informáciu o prechodnom pobyte žalobcu, a to za obdobie od novembra 2023 až do marca 2025 a aby sa s danou lustráciou oboznámil, o čom chcela byť žalovaná zároveň oboznámená.

17. Poukazujúc na vyššie uvádzané skutočnosti žalovaná navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že rozsudkom zamietne návrh žalobcu a prizná jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

18. K podanému odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý v podaní zo dňa 16. 04. 2025 uviedol, že medzi stranami nie je sporné ich vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam, ku ktorým boli vydané dve neodkladné opatrenia. Odvoláciu argumentáciu žalovanej nepovažuje za vecne správnu, keďže po tom, ako dochádzalo ku vzájomným konfliktom a po tom, ako podal návrh na rozvod manželstva, na odporúčanie kurately vyhľadal dočasné útočisko u svojej sestry v rovnakej obci (C. D.) tak, aby mal stále blízko k svojim nehnuteľnostiam, aj ku svojmu synovi. V žiadnom prípade teda nešlo o odsťahovanie sa zo spoločnej nehnuteľnosti, ale len o núdzové a dočasné opatrenie za účelom prevencie stupňovania hádok medzi stranami sporu pred očami ich maloletého syna. Rovnako tak tvrdenia žalovanej, že sa z domácnosti odsťahoval dobrovoľne, čím mal stratiť vstup do domácnosti, považuje za nesprávne, nakoľko žiadnym spôsobom nedeklaroval vôľu vzdať sa akéhokoľvek z triády základných vlastníckych oprávnení. Ide o stavbu, ktorú manželia postavili, ktorá je v BSM a kde v minulosti prespával. Z katastrálnej mapy priloženej k návrhu jasne vyplýva, že obe stavby sú funkčne určené na spoločné užívanie, nakoľko v stavbe súp. č. XXX mal žalobca pracovňu resp. dielňu, a to aj napriek tomu, že k uvedenej stavbe má zriadené vecné bremeno doživotného užívania matka žalovanej (vzájomnému užívaniu stavby to nikdy dosiaľ nebránilo). V stavbe, ktorá je predmetom tohto konania (súp. č. XXXX) bola umiestnená spálňa, detská izba maloletého syna strán sporu. Obe tieto nehnuteľnosti majú len jeden merač médií – plyn, voda, elektrina, pričom technicky sú médiá vedené cez dom č. XXX do domu súp. č. XXXX. Medzi stavbami niet plotu. Žalovaná bez legitímneho dôvodu vylúčila žalobcu z užívania stavby č. XXXX, pričom len na ilustráciu postoja žalovanej poukázal na označovanie stavieb v odvolaní zo strany žalovanej ako „dom - svokry“ a „dom - žalovanej“. Teda žalobca vlastne akoby ani nič nevladnil, a to napriek tomu, že jeden dom je v podielovom a druhý dom je v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch strán sporu.

19. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že z jeho strany nešlo o dobrovoľné odsťahovanie sa z dotknutej nehnuteľnosti, ale o vyhľadanie dočasného útočiska z dôvodu prevencie násillia tak, aby konflikty medzi stranami sporu neprerástli do fyzického násillia. Zároveň dodal, že uhradil vyše 15 rokov platby za všetky odoberané médiá, a to až do doby, keď po vyhľadaní dočasného útočiska u svojej sestry práve žalovaná zmenila platby za všetky odoberané energie na svoj bankový účet. Žalobca ako bezpodielový spoluvlastník stavby nepotrebuje súhlas žalovanej k tomu, aby do svojej nehnuteľnosti vstúpil tak, ako sa žalovaná mylne domnieva. Ak by súd prijal túto tézu, v budúcnosti by vlastníci (najmä muži) ani v krízových situáciách manželského spolužitia, aj napriek hrozbe fyzického násillia, svoje nehnuteľnosti neopúšťali, nakoľko by si boli vedomí, že ak by následne ich manželka vymenila zámok, do svojej nehnuteľnosti by sa už nikdy nedostali s odôvodnením, že sa mali „dobrovoľne odsťahovať“, čo by bezpochyby spôsobovalo nárast domáceho násillia. Žalovaná si taktiež oponuje v tvrdeniach, že žalobcovi nebránila vo vstupe do nehnuteľnosti, pričom sama na dome vymenila zámok a odmieta žalobcovi poskytnúť kópiu kľúča.

20. Záverom žalobca reagoval na námietku žalovanej, v zmysle ktorej sa o výmene zámku na dverách rodinného domu súp. č. XXXX mal dozvedieť z konania vedenom na tamojšom súde sp. zn. 36C/122/2024, a to najneskôr 19. 02. 2025 a dodal, že neodkladné opatrenie v tomto konaní nepodal len na základe vyjadrenia žalovanej, ale až po tom, ako to osobne v prítomnosti dvoch svedkov preveril tým, že mu do zámku (na rodinnom dome súp. č. XXXX) nepasuje kľúč, ktorý dovtedy používal. Žalobca teda konal bezodkladne, v zmysle zásady „bdelým patrí právo“, následkom čoho na neho žalovaná privolala políciu. Žalobca navrhol, aby si konajúci súd zabezpečil kópiu spisu ORPZ-NR-OPP4-34/2025-P o preverovaní priestupku od Obvodného oddelenia PZ C. D., čím chce preukázať v bránení užívania jeho vlastníctva zo strany žalovanej.

21. Keď sa žalobca na žalovanú obrátil správou, ktorú predložil súdu prvej inštancie, pričom v správe presne uviedol, že sa domáha vstupu do nehnuteľnosti, ktorú majú v BSM, žalovaná na správu reagovala písomnou správou, v ktorej žalobcovi uviedla „je to na súde a že žalobca vstup nemá povolený“.

Žalovaná teda odmieta sprístupniť žalobcovi spoločnú nehnuteľnosť, pričom sa vo svojom vyjadrení mylí, nakoľko pomery medzi stranami boli ku dňu 07. 03. 2025 neodkladným opatrením upravené výlučne k stavbe domu súpisné číslo XXX („to je na súde“), avšak nie vo vzťahu k domu, ktorý je v BSM strán, ktorý bol uvedený v petíte návrhu.

22. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesením podľa § 392 CSP rozhodol o tom, že podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdzuje. Zároveň žiadal priznať voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

23. Žalovaná sa k podaniu žalobcu vyjadrila v podaní zo dňa 21. 05. 2025, kde poukázala na to, že žalobca sa odsťahoval do bytu jeho sestry dobrovoľne v novembri 2023, potvrdil, že to bol on, kto sa rozhodol odsťahovať zo spoločnej domácnosti, žalovaná ho z nej nevyhodila, pričom ho po jeho odsťahovaní v ničom neobmedzovala. V prípade, že žalobca svoj odchod odôvodňuje vzájomnými hádkami medzi ním a žalovanou, tak aj na hádku treba vždy dvoch. Zároveň si žalobca z jej rodinného domu pri odchode zobral všetky svoje veci a vždy, keď prišiel pre maloletého syna alebo ho priniesol, tak sa so ňou na uvedenom dohodol, zazvonil a dvere mu otvorila. Žalobca si maloletého syna prevzal a odovzdal, avšak do nehnuteľnosti nevstupoval a ani sa svojho vstupu doň nedomáhal. Uvedeným spôsobom strany fungovali od novembra 2023 do 07. 03. 2025, kedy sa žalobca po prvýkrát údajne pokúsil vstúpiť do rodinného domu žalovanej bez jej vedomia. Následne od 08. 03. 2025 sa strany opätovne vrátili k predchádzajúcemu fungovaniu spôsobom, že žalobca keď si príde pre maloletého syna, tak zazvoní, ona mu otvorí a žalobca si maloletého syna prevezme, alebo ho odovzdá jej. Žalobca pritom doposiaľ neuviedol, že by sa chcel do rodinného domu vrátiť a v tomto opätovne bývať.

24. Žalovaná opätovne uviedla, že zámok na dverách vymenila v júli 2024, kedy sa jej zalomil kľúč a bolo potrebné vymeniť celú vložku zámku. Keďže ale žalobca podľa svojich slov výmenu vložky zámku zistil až 07. 03. 2025, tak už len z toho je vidieť, že do jej rodinného domu nechodieval minimálne od júla 2024. Zároveň ale žalobca ani neuviedol, že by do domu vstupoval od novembra 2023 (odchod zo spoločnej domácnosti) do júla 2024. Zo žalobcom predloženej komunikácie nevyplýva, že by tento od žalovanej žiadal vydanie nových kľúčov od RD – žalovanej a že by mu tieto žalovaná bezdôvodne odmietla odovzdať. Zdôraznila, že strany sporu sa vedia dohodnúť, keď žalobca potrebuje vstúpiť do RD - žalovanej, čo vyplýva aj z toho, že keď po jeho odsťahovaní sa z rodinného domu bolo potrebné postarať sa o ich maloletého syna, tak sa na uvedenom dohodli a žalobca sa o syna staral v rodinnom dome, kde mu nechala odomknuté dvere. Uvedené ale vyžaduje dohodu, resp. snahu dohodnúť sa, a to najmä na strane žalobcu, čo sa ale v ním popísaných skutočnostiach nestalo a namiesto snahy dohodnúť sa, ktorá by opäť viedla k umožneniu žalobcu vstúpiť do RD – žalovanej, žalobca zneužil inštitút neodkladného opatrenia. Navyše žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že by sa s ním odmietla dohodnúť na umožnení vstupu do predmetnej nehnuteľnosti, kde má žalovaná svoje obydlie. Žalovaná je a aj vždy bola ochotná umožniť vstup žalobcu do RD – žalovanej, avšak keďže tento tvorí jej obydlie a domácnosť, tak mala a má len objektívnu požiadavku, aby o vstupe žalobcu bola v dostatočnom časovom predstihu upovedomená, ideálne aby doň vstupoval v čase, keď aj ona bude doma. Z postoja žalobcu je vidieť, že o takúto dohodu o umožnení vstupu nemá záujem. Taktiež žalobca doposiaľ neuviedol a ani nepreukázal, z akého konkrétneho dôvodu sa dožaduje vstupu do jej rodinného domu (nemá tam žiadne veci, nevykonáva žiadnu údržbu ani opravu, dlhodobo býva a domácnosť má v byte svojej sestry, nechce sa do RD žalovanej vrátiť bývať). Žalobca sa nedomáhal vstupe do RD žalovanej od jeho odsťahovania, ale tohto sa domáhal až dňa 07. 03. 2025, čo je viac ako tri týždne po tom, ako preukázateľne vedel o výmene vložky zámku vo vchodových dverách. Zároveň poukázala na WhatsApp komunikáciu, z ktorej má vyplývať, že o tejto skutočnosti vedel už dňa 16. 12. 2024 a svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal až v marci 2025, teda cca dva a pol mesiaca neskôr, čo taktiež vylučuje potrebu neodkladnosti ním požadovanej úpravy, k čomu poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/32/2012 zo dňa 28. 06. 2012. Zároveň žalovaná dodala, že rodinný dom má aj ďalšie vstupné dvere, ktoré by mohol žalobca použiť na vstup, ak by k tomu skutočne existovala na jeho strane potreba, a na ktorých sa nachádza pôvodný zámok s pôvodnou vložkou. Ako je ale vidieť z čestných vyhlásení predložených žalobcom, tento sa ani nepokúsil otvoriť iné vstupné dvere. Žalobca tiež priznal, že pracovňu, resp. dielňu mal v rodinnom dome so súpisným č. XXX a nie v RD – žalovanej. Je teda zrejmé, že tento v RD – žalovanej nemá žiadne osobné hnutelné veci, šatstvo a ani dôležité osobné či pracovné doklady.

25. Žalovaná ďalej poukázala na odborný komentár k Trestnému zákonu (Trestný zákon II, 1. vydanie, 2011: L. Tobiášová) a prípady zo súdnej praxe (Uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 2To/10/2022 zo dňa 01. 08. 2023), kde sa vyskytli prípady, kedy bol výlučný vlastník nehnuteľnosti odsúdeným za to, že vstúpil do vlastnej nehnuteľnosti, v ktorej mala iná osoba obydlie, a to napriek tomu, že o existencii užívateľa nemal žiadne vedomie. Opätovne zopakovala, že sa strany vedia dohodnúť, keď žalobca potrebuje vstúpiť do rodinného domu, čo vyplýva aj z toho, že keď po jeho odsťahovaní bolo potrebné postarať sa o ich maloletého syna, tak sa na uvedenom dohodli a nechala žalobcovi odomknuté dvere. Uvedené ale vyžaduje dohodu, resp. snahu dohodnúť sa, a to najmä na strane žalobcu, čo sa ale v ním popísaných skutočnostiach nestalo a žalobca namiesto snahy dohodnúť sa zneužil inštitút neodkladného opatrenia. Vo vzťahu k dobrovoľnému opusteniu rodinného domu v novembri 2023 žalobcom žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal existenciu tak vážnych konfliktov, ktoré by odôvodňovali jeho odchod z dovtedy spoločnej domácnosti, resp. z ktorých by vyplývalo riziko fyzického konfliktu medzi stranami sporu. Zároveň žalobca ani netvrdil, že by ho žalovaná jednostranne vylúčila z užívania rodinného domu, ale z tohto sa odsťahoval dobrovoľne a na základe vlastného rozhodnutia. K uvedenému žalovaná odkázala na uznesenie KS v TT pod č. k. 28Co/56/2025 – 75 zo dňa 13. 05. 2025, uznesenie KS v NR pod č. k. 11Co/21/2025 – 118 zo dňa 30. 05. 2025. V prípade, ak by bol žalobca toho názoru, že v danom prípade dochádza k akejkoľvek ujme na jeho právach, má možnosť domáhať sa ich ochrany „klasickou“ civilnou žalobou, kde bude priestor na dokazovanie, o ktoré je ale toto konanie z jeho podstaty ukrátené. Žalobca si svojím dobrovoľným opustením rodinného domu sám obmedzil svoje užívacie právo. Nie je preto dôvod na to, aby sa následne formou neodkladného opatrenia domáhal de facto toho, aby do jej domácnosti mohol vstupovať kedykoľvek, a to aj bez jej vedomia, a to najmä za situácie keď žalobca môže do rodinného domu vstúpiť po predchádzajúcej dohode s ňou.

26. Ďalej uviedla, že dvere na RD žalovanej pred výmenou vložky v zámku a aj po výmene sú opatrené takou vložkou, že ak je z jednej strany zasunutý kľúč, tak sa nedajú z druhej strany odomknúť (ide o tzv. starší alebo klasický typ zámkovej vložky). To znamená, že ak napr. spoločný syn dvere zamkne a nechá kľúč v zámku, tak z druhej strany tieto dvere neotvorí nielen žalobca, ale ani žalovaná. Rovnako ich neotvorí žalovaná a ani žalobca, ak sa ich budú pokúšať otvoriť nesprávnym kľúčom v snahe napr. vymôcť si exekučné konanie. Žalobca pritom svoj nárok stavia na jedinej jedinej situácii, kedy bez predchádzajúceho oznámenia a za prítomnosti cudzích ľudí sa mal pokúsiť vojsť do RD žalovanej, pričom žalobca žiadnym spôsobom nevyužil to, že mu žalovaná ponúkala možnosť doň vojsť za jej prítomnosti buď počas obeda alebo večer. Keďže ale žalobca má možnosť sa do RD žalovanej dostať na základe vzájomnej dohody, tak nie je zrejmé, prečo túto možnosť nevyužil a prečo napr. žalovanej nenavrhoval 2-3 termíny, kedy by mu to vyhovovalo, ale namiesto toho prišiel k RD v čase (o 07:45 hod. čo vyplýva z čestných vyhlásení), kedy vedel, že žalovaná nebude doma (žalovaná totiž vozí mal. syna do školy) a to aj za prítomnosti dvoch svedkov. Bola toho názoru, že ak je možné docieliť vstup do nehnuteľnosti dohodou a postačuje navrhnúť napr. 2-3 termíny, z ktorých by si žalovaná vybrala jeden a žalobca by sa tak dostal do RD žalovanej, tak nie je žiaden dôvod takúto ponuku nevyužiť a domáhať sa vstupu cestou neodkladného opatrenia. Jediným dôvodom nevyužiť predmetnú ponuku žalovanej by bolo to, že žalobca nemá záujem dostať sa do RD žalovanej a z tohto si napr. vziať nejaké veci (aj keď doposiaľ neuviedol, aké veci žalobcu by sa mali v RD žalovanej nachádzať), ale svoje vlastnícke právo zneužiť na šikanu žalovanej a rušenie obydlija žalovanej. Okrem zinscenovaného pokusu o vstup v marci 2025, tak žalobca predtým a ani potom nepožadoval od žalovanej umožnenie vstupu do RD žalovanej a ani odovzdanie akýchkoľvek vecí. Na základe všetkého doposiaľ uvedeného tak na strane žalobcu absentuje podmienka bezodkladnosti a nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia, keďže stačí, aby navrhol niekoľko termínov cez obed alebo večer a so žalovanou sa na vstupe dohodol.

27. Žalobca v rámci žiadneho zo svojich podaní nehovorí o situácii, kedy by sa s ním žalovaná odmietla dohodnúť na vstupe do predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko žalobca sa domáha neobmedzeného vstupu bez akejkoľvek povinnosti oznámiť svoj vstup žalovanej, a preto podľa jej názoru je možná intervencia súdu do medziludských vzťahov až za situácie, kedy sa bežné prostriedky riešenia sporu ukážu ako neúčinné, teda ak by žalobca požadoval vstup, a tento by mu nebol umožnený bez náhradného termínu vstupu. V predmetnom prípade žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že by sa s ním žalovaná odmietla dohodnúť na umožnení vstupu do predmetnej nehnuteľnosti, žalobca len namieta, že nemá možnosť vstúpiť do predmetnej nehnuteľnosti podľa svojej ľubovôle, a to bez ohľadu na obydlie žalovanej. Žalobca doposiaľ neuviedol a ani nepreukázal, z akého konkrétneho dôvodu sa dožaduje vstupu do RD žalovanej (nemá tam žiadne veci, nevykonáva žiadnu údržbu ani opravu, dlhodobo býva a domácnosť má v byte svojej sestry, nechce sa do RD žalovanej vrátiť bývať).

28. Žalobca v následnom vyjadrení zo dňa 30. 05. 2025 okrem svojich prednesených názorov obsiahnutých v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovanej zo dňa 16. 04. 2025 uviedol, že na väčšinu odvolacích argumentov žalovanej odpovedal Krajský súd v Nitre v uznesení sp. zn. 11Co/21/2025, z ktorého odcitoval bod. 45 a 47. Zároveň žalobca dodal, že odvolací súd vyššie označeným uznesením, rozhodnutie v poradí o prvom neodkladnom opatrení, toto zmenil tak, že ho zamietol, avšak výlučne z dôvodu, že domácnosť žalobcu tvorí výlučne stavba v BSM, súp. č. XXXX a teda nie stavba súp. č. XXX, ku ktorej bolo vydané prvé neodkladné opatrenie. Vzhľadom na uvedené existuje predpoklad predvídateľnosti rozhodnutia v tejto veci, keďže v tomto konaní žalobca uniesol dôkazné bremeno potrebné na nariadenie neodkladného opatrenia. Krajský súd v Nitre sa vyjadroval (síce v inom konaní) aj k väčšine odvolacích argumentov žalovanej, ktoré odmietol ako vecne nesprávne. Ak žalovaná deklaruje, že mu nebráni v užívaní nehnuteľnosti, tak poukazuje na to, že mu ani doposiaľ a ani napriek jej argumentom neodovzdala kľúč od nehnuteľnosti, ktorého sa domáha. Pre túto vec nie je podstatné, kedy reálne došlo k výmene zámku (žalovaná tvrdí júl 2024) ale to, že až pred podaním návrhu na neodkladné opatrenie žalobca túto skutočnosť zistil, nakoľko tak ako uvádza aj žalovaná v samotnom odvolaní, aj v období po údajnej výmene zámku žalobca do nehnuteľnosti vstupoval a za účelom vstupu nepotreboval použiť vlastný kľúč, nakoľko sa žalovaná v nehnuteľnosti nachádzala. Záverom žalobca dodal, že mu žalovaná nemôže ako bezpodielovému spoluvlastníkovi diktovať kedy, v akom rozsahu a za akých podmienok môže vec, ktorá mu patrí, užívať. V tomto smere opätovne poukázal na právny názor odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 11Co 21/2025 o tom, že žalobca nestratil užívacie právo k domu. Žalovaná sa snaží nastoliť stav jeho podriadenosti v užívaní nehnuteľnosti v BSM, čo je neprípustné. Aj toto sú dôvody, pre ktoré považuje nariadené neodkladné opatrenie za vecne správne.

29. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f), g) a h), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

30. Podľa ust. § 324 ods.1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

31. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

32. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

33. Podľa ust. § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

34. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

35. Podľa ust. § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

36. Podľa ust. § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

37. Podľa ust. § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

38. Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že stavba - dom, súpisné číslo XXXX, postavená na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovaná na LV č. XXXX, je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovanej. Žalobca a žalovaná uzavreli manželstvo dňa 03. 05. 2003, súčasne prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu (je vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 55P/134/2023). Okrem toho sú strany sporu vlastníkmi aj ďalšej nehnuteľnosti, a to rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na parcele reg. „C“ č. XXX/X, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovaného na LV č. XXXX, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve manželov. Uvedené skutočnosti má odvolací súd zistené aj z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 36C/122/2024, ako aj z vlastnej činnosti, kde rozhodoval o odvolaní žalovanej podanom aj v uvedenom konaní.

39. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (v konaní vedenom ma Okresnom súde Nitra sp. zn. 14C/36/2025) domáhal, aby súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi 1 kus kľúča od uzamykateľných vstupných dverí stavby rodinného domu, súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele reg. „C“ č. XXX/XX, okres F., obec C. D., k. ú. C. D., evidovanej na LV č. XXXX a povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by bránila žalobcovi v užívaní stavby – rodinného domu a žiadal priznať nárok na náhradu trov konania. Žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že mu žalovaná bráni vo výkone jedného z vlastníckych oprávnení, a to v užívaní rodinného domu ako bezpodielového spoluvlastníkov. Súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel (v znení odseku 1 tohto uznesenia). Z dôvodu podaného odvolania žalovanou je vec predmetom prieskumu odvolacím súdom.

40. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

41. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodit' len zo samotných tvrdení žalobcu a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

42. Nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP je prípustné a opodstatnené len vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami, ak tento vzťah vyžaduje dočasnú úpravu, ak je navrhovaná bezodkladná úprava naliehavo potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi stranami nevytvorí nenávratný stav, a ak sa nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami neprímeraným spôsobom. Preto musí navrhovateľ neodkladného opatrenia, v tomto prípade žalobca, osvedčiť jednak uplatnený nárok, ktorý žiada chrániť neodkladným opatrením, právny vzťah medzi stranami sporu, ktorý je potrebné upraviť neodkladným opatrením, ako i tvrdenie, že je tu reálne nebezpečenstvo a bezprostredne mu hroziaca ujma. Nárok žalobcu je osvedčený vtedy, ak sa na základe predložených dôkazov javí aspoň ako pravdepodobný. Preukázanie ohrozenia nároku žalobcu, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a žalobca ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv navrhovateľa. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva navrhovateľa nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia.

43. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu, spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 36C/122/2024, ktorý si pripojil do konania, a ktorý mu bol známy už z prechádzajúcej činnosti, keďže aj v tejto veci rozhodoval o podanom odvolaní žalovanej, po preskúmaní návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného

opatrenia, napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ako i samotného odvolania žalovanej a následných vyjadrení strán sporu dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

44. Je potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 123 Občianskeho zákonníka je dané oprávnenie vlastníka v medziach zákona predmet spoluvlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, pričom rovnako súčasťou tohto práva je aj vec neužívať nepožívať jej úžitky, resp. s ňou nenakladať. Odhliadnuc od skutočností, ktoré viedli žalobcu k „opusteniu“ spoločnej domácnosti, nemožno toto vykladať v tom zmysle, že by mal žalobca týmto prípadne prísť o akúkoľvek časť svojich vlastníckych práv garantovaných mu zákonom ako aj Ústavou SR. V danom prípade sa odvolací súd nestotožňuje s argumentáciou žalovanej v súvislosti s opustením domácnosti žalobcom. Odvolací súd je toho názoru, že žalovaná nie je oprávnená jednostranne určiť, ktorý z vlastníkov bude spoločnú nehnuteľnosť užívať, či akým spôsobom sa bude predmetná nehnuteľnosť užívať a takto prípadne vylúčiť z užívania ďalšieho spoluvlastníka, či ho v užívaní obmedziť, prípadne určovať inému vlastníkovi podmienky užívania spoločnej nehnuteľnosti. Uvedené by v podstate predstavovalo popretie vlastníckych oprávnení v zmysle vyššie uvedeného ust. § 123 Občianskeho zákonníka, kde by žalobcovo užívanie spoločnej nehnuteľnosti bolo ponechané na vôľu žalovanej, ktorá by rozsah tohto práva v praktickej rovine jednostranne určovala, či podmieňovala ho akousi „dohodou o umožnení vstupu“, kde by bol ale žalobca viac menej len v roli štatistu, ktorý by len mohol súhlasiť s podmienkami stanovenými žalovanou za účelom vstupu do spoločnej nehnuteľnosti (napr. podmienka vstupu do nehnuteľnosti len v prítomnosti žalovanej). Žalobca tiež ako vlastník nemusí uvádzať a preukazovať, z akého konkrétneho dôvodu sa dožaduje vstupu do rodinného domu, pretože je predsa vlastníkom uvedenej nehnuteľnosti a ako taký má právo spoločnú nehnuteľnosť užívať. Rodinný dom so súpisným číslom XXXX je v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, nejedná sa teda o rodinný dom žalovanej, ako je to ňou označované v jej podaniach, obaja manželia sú úplnými vlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, keďže majú rovnaké postavenie k veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva, pričom spoločné právo nehnuteľnosť užívať trvá aj v prípade, keď manželia zrušili spoločnú domácnosť. Tvrdenie žalovanej o tom, že sa žalobca sám a dobrovoľne vylúčil z užívania dotknutej nehnuteľnosti, čím jej nehnuteľnosť fakticky celú zanechal, nepovažuje odvolací súd za správne. Zrušenie spoločnej domácnosti totiž nemá za následok stratu práva žalobcu spoločnú nehnuteľnosť užívať, takouto skutočnosťou nie je ani to, že sa žalobca nezdržiava v rodinnom dome, resp. sa v ňom zdržiava len obmedzene, resp. má nahlásený aj prechodný pobyt na inom mieste. Tvrdenie žalovanej, že žalobca okrem „zinscenovaného pokusu“ o vstup v marci 2025, už potom nepožadoval od žalovanej umožnenie vstupu do rodinného domu, nie je pravdivé, keďže sa tohto domáha aj samotným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, teda sa domáha, aby mu nebolo bránené v užívaní predmetnej nehnuteľnosti, pričom zo správania žalovanej nie je možné badať v tomto smere ústupky, resp. len také, ktoré spočívajú v prijatí jej podmienok žalobcom ohľadom užívania spoločnej nehnuteľnosti. Žalovaná si zároveň odporuje vo svojich v tvrdeniach, keď na jednej strane tvrdí, že žalobcovi nebráni vo vstupe do nehnuteľnosti, na druhej strane došlo na rodinnom dome k výmene zámku a žalovaná neodovzdala žalobcovi kópiu kľúča, a to ani po podaní návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom pri pokuse žalobcu o vstup do nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov privolala políciu, čo žalovaná potvrdila aj v konaní vedenom pod sp. zn. 36C/122/2024, z čoho je možné usudzovať, že požiadavkám žalobcu o vydanie kľúča od vchodových dverí a na nerušené užívanie spoločnej nehnuteľnosti nemieni a nemienila vyhovieť, resp. si za týmto účelom stanovuje vlastné podmienky prípadného užívania nehnuteľnosti žalobcom. Žalobca ako bezpodielový spoluvlastník má mať, podľa názoru odvolacieho súdu, právo na rovnaký prístup do nehnuteľnosti (teda aj cez vchodové dvere, na ktorých bol menený zámok) a rovnako právo nehnuteľnosť užívať ako žalovaná a nemá byť v tomto obmedzovaný (napr. používaním len jedného iného vchodu, plnením podmienok žalovanej, kedy sa môže dostať do spoločnej nehnuteľnosti a pod.), kde v tomto smere nie je ani právne významné, či sa v spoločnej nehnuteľnosti nachádzajú alebo nenachádzajú hnutelné veci žalobcu.

45. Odvolací súd konštatuje, že v prípade uloženia povinnosti vydať žalobcovi kľúče od vchodu do rodinného domu, na ktorom bola menená zámka, a povinnosti umožniť žalobcovi nerušený prístup a užívanie rodinného domu, ktorého je tiež vlastníkom, nemôže nad nevyhnutnú mieru nastať obmedzenie práv žalovanej. Spoločné užívanie predmetnej nehnuteľnosti nie je v tomto prípade nijako upravené dohodou manželov podľa § 144 Občianskeho zákonníka, ale zatiaľ ani rozhodnutím súdu s poukazom na § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vlastnícke právo žalovanej zahrňuje i právo vec užívať je rovnaké ako vlastnícke právo žalobcu, kde žalovaná nie je oprávnená jednostranne určiť, kto z vlastníkov bude nehnuteľnosti užívať, resp. v akom rozsahu. Nariadením neodkladného opatrenia

žalovaná nie je vylúčená z užívania nehnuteľností a ani nie je neprimeraným spôsobom zasiahnuté do jej vlastníckych práv, pričom jej postavenie je tiež vyvažované právom podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP), prípadne nárokom na náhradu škody a inej ujmy spôsobenej neodkladným opatrením (§ 340 ods. 1 CSP). Obidve sporové strany sú povinné navzájom rešpektovať ich spoluvlastnícke práva k tomuto rodinnému domu tak, ako to stanovuje Občiansky zákonník v ust. § 123 OZ, podľa ktorého vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, ako aj v ust. § 124 OZ, v zmysle ktorého všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

46. Čo sa týka poukazu žalovanej na ust. § 194 ods. 1 Trestného zákona, tento nie je v tomto prípade namieste, keďže v danom prípade nebola medzi stranami sporu uzatvorená žiadna nájomná zmluva či dohoda obsahujúca také prejavy vôle oboch strán, ktoré by mohli fakticky znamenať stratu časti užívacích práv žalobcu.

47. Pokiaľ sa aj žalobca mal domáhať vstupu do rodinného domu viac ako tri týždne po tom, ako podľa tvrdenia žalovanej preukázateľne vedel o výmene vložky zámku vo vchodových dverách, kde o tejto skutočnosti mal podľa následného vyjadrenia žalovanej vedieť dokonca už dva a pol mesiaca pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom žalovanej na komunikáciu žalobcu a žalovanej ešte zo dňa 16. 12. 2024, odvolací súd uvádza, že uvedené skutočnosti nemenia aktuálne existujúci stav, kedy je riadny výkon vlastníckych práv žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti stále ohrozený konaním a postojom žalovanej v predmetnej veci. Nemožno preto splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia považovať za nesplnené iba z toho dôvodu, že sa žalobca prípadne nedomáhal ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia ihneď po vzniku potreby úpravy pomerov strán konania. Samotný atribút bezodkladnosti bez ďalšieho neznamena, že ide o akútny a jednorazový stav. Potreba upraviť pomery môže pretrvávajúť aj po určité časové obdobie, kde v tomto prípade môže byť rozhodnuté o „osude“ tohto rodinného domu až v rámci prípadného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde by teda mohol byť žalobca reálne aj naďalej obmedzovaný vo výkone vlastníckych práv k predmetnej nehnuteľnosti pre zatiaľ bližšie neurčité časové obdobie. Aj tento aspekt odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň je ohľadom poukazu žalovanej na komunikáciu zo dňa 16. 12. 2024 potrebné uviesť aj to, že na túto nadväzuje aj ďalšia komunikácia žalobcu so žalovanou v ten istý deň, ktorá bola podkladom aj pre žalobcov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia už v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 36C/122/2024, kde sa žalobca žalovanej dotazuje na dôvody obmedzenia jeho prístupu k spoločnej nehnuteľnosti a kde sa žalobca už v tom čase domáhal nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho vo vydaní kľúča a zdržania sa bránenia v užívaní tej nehnuteľnosti, v ktorej žalobca býval spolu so žalovanou a ich maloletým synom, pričom odvolací súd, ktorý rozhodoval o odvolaní žalovanej, mal za to, že žalobca v konaní sp. zn. 36C/122/2004 nesprávne označil nehnuteľnosť, vo vzťahu ku ktorej sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, keď evidentne návrh mal smerovať k nehnuteľnosti, v ktorej žalobca so žalovanou a maloletým synom býval, teda nehnuteľnosti so súpisným č. XXXX, čo bolo aj podstatnou časťou argumentačnej obrany žalovanej (omyl žalobcu pri formulovaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia) a čo bolo v konečnom dôsledku aj dôvodom pre zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní sp. zn. 36C/122/2024 odvolacím súdom. Za tohto stavu takýto omyl v označení nehnuteľnosti nemôže spôsobovať nedôvodnosť ďalšieho návrhu žalobcu smerujúceho už k správne označenej nehnuteľnosti, a to najmä za situácie pretrvávajúceho stavu osvedčeného ohrozenia vlastníckych práv žalobcu k tejto nehnuteľnosti. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval námietku žalovanej týkajúcu sa bezodkladnosti navrhovaného neodkladného opatrenia za dôvodnú. Je zrejmé, že žalobca konal vo veci ochrany svojho vlastníckeho práva bez zbytočného odkladu, pričom podal ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po tom, čo mal na to zabezpečené dôkazné prostriedky potrebné k osvedčeniu jeho dôvodnosti už vo vzťahu k nehnuteľnosti, v ktorej reálne so žalovanou a maloletým synom býval (nehnuteľnosť so súp. č. XXXX), a to v podobe čestného vyhlásenia dvoch svedkov a komunikácie so žalovanou, kde mu žalovaná vo vzájomnej komunikácii uviedla, že nemá povolený vstup do nehnuteľnosti.

48. Pokiaľ aj žalovaná poukazovala na skutočnosť, že sa žalovaný odsťahoval ešte v novembri 2023, z celkového popisu vzájomných vzťahov medzi žalobcom a žalovanou v časovom období od novembra 2023 nevyplýva, že by bol žalobca počas tohto obdobia žalovanou obmedzovaný vo výkone vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti a bol by mu bránený vstup do predmetnej nehnuteľnosti, resp. že

by sa sám žalobca mohol domnievať, resp. mal vedomosť o tom, že nemá prístup do predmetnej nehnuteľnosti, keďže sám disponoval kľúčmi od predmetnej nehnuteľnosti. Takúto vedomosť získal až v období, ktoré časovo predchádzalo podaniu návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia po zistení, že došlo k výmene zámku, overení tejto skutočnosti a vyjadreniach žalovanej v tom zmysle, že nemá povolený vstup do spoločnej nehnuteľnosti. Obmedzovanie žalobcu v súvislosti so vstupom do spoločnej nehnuteľnosti osvedčuje aj privolanie polície žalovanou pri pokuse žalobcu o vstup do spoločnej nehnuteľnosti dňa 07. 03. 2025, teda ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

49. Odvolací súd mal v zmysle vyššie uvedeného za osvedčené, že žalobcovi je reálne sťažovaný vstup do nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve a sú reálne ohrozené, resp. sťažované jeho oprávnenia vlastníka k predmetnej nehnuteľnosti, pričom tento stav naďalej pretrváva, keďže žalovaná odmieta vydať žalobcovi kľúče od vchodu do spoločnej nehnuteľnosti, pričom pri pokuse o vstup do spoločnej nehnuteľnosti je na neho privolaná polícia, teda mu je jednoznačne sťažovaný výkon jeho vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti, kde zo strany žalovanej nie je nijako popierané ani vlastnícke právo žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti a toto nie je sporné. Tvrdenia uvádzané žalovanou nie sú dôvodom, aby bránila žalobcovi v užívaní nehnuteľnosti, ktorý je taktiež jej bezpodielovým spoluvlastníkom. Žalobca tak osvedčil existenciu ohrozenia jeho vlastníckeho práva k spoločnej nehnuteľnosti, odvolací súd preto potvrdil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 378 ods. 1 CSP ako vecne správne.

50. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný (§ 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP), odvolací súd priznal v plnom rozsahu nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

51. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).